

Karakter. Selvfølgelig maatte dette Spørgsmaals Afgjørelse ved en bestemt Regel være en Betingelse for at indføre en Gradation i Bedømmelsen. Men en saadan Afgjørelse vilde udkræve en nærmere Overvejelse af de nu gjældende Betingelser for jus disputandi, der da ogsaa maatte udstrække sig til andre Punkter paa dette Omraade, som næppe i det hele kunde erkjendes for tilfredsstillende ordnet. Det vilde navnlig paa ny være at tage under Overvejelse, hvad der alt forhen havde været droftet (Konsistoriums Skrivelse af 19. Sept. 1844 og Lindes Medd. 1849—56 S. 62—63 og 66—67), om ikke en Forandring i den Regel burde finde Sted, der aabnede Kandidater med bedste Karakter i det theologiske, juridiske og medicinske Fakultet Adgang til at disputere for den filosofiske Doktorgrad. Konsistorium fandt imidlertid, at det kun da havde Opfordring til ved denne Lejlighed at tage hele dette Spørgsmaal under nærmere Overvejelse, hvis Ministeriet billigede den Grundtanke, at det overhovedet var ønskeligt at have en Gradation i Bedømmelsen med Hensyn til Magisterkonferentsernes Betydning efter Adg. 2. Febr. 1849 § 15. Konsistorium henstillede derfor, om Ministeriet vilde have dette Spørgsmaal yderligere overvejet, hvis Afgjørelse ganske vist maatte være en Betingelse for at indføre den Gradation i Bedømmelsen, som Fakultetet ønskede, være sig i den af Fakultetet foreslaaede Form, eller i nogen anden.

I Skrivelse af 30. Juni meddelte Ministeriet derefter, at det fremdeles havde Betænkelse ved at gjøre nogen Forandring i Karakterbetegnelsen for Udfaldet af Magisterkonferentserne. Det bemærkede derhos, at for saa vidt Konsistorium havde ytret, at Afgjørelsen af Spørgsmaalet om at indføre en Gradation i Bedømmelsen af Prøven ved Magisterkonferentserne vilde udkræve en nærmere Overvejelse af de nu gjældende Betingelser for jus disputandi, der da ogsaa maatte udstrække sig til andre Punkter paa dette Omraade, kunde Ministeriet ikke finde sig opfordret til at tage Initiativet til Forandringer i denne Retning, hvortil Forslagene som angaaende et indre akademisk Anliggende nærmest maatte udgaa fra Konsistorium.

Hermed er Sagen foreløbig blevet staaende, og Konsistorium har ikke senere gjort videre Skridt til Ordningen af det hele Forhold.

IV. Priskonkurrencer.

Efter de tidligere gjældende Regler skulde den Prisopgave, Universitetet udsætter i klassisk Filologi, besvares paa Latin. Professorerne i klassisk Filologi bemærkede under 21. Novbr. 1875 i en Indstilling til Konsistorium, at denne Bestemmelse ingenlunde var uvigtig; thi den klassiske Filolog burde være i Besiddelse af en saadan Færdighed i Brugen af det latinske Sprog, at han uden synderlig Vanskelighed kunde udtrykke sig rent og ikke uskjønt i dette Tunge-maal, naar han skriver om Æmner, hvis Behandling ikke gaar ud over de gamle Romeres Forestillingskreds. Men om end Bestemmelsen var hensigtsmæssig i mange, ja maaske de fleste Tilfælde, var den det dog ikke i alle. Der opstod nu til Dags Spørgsmaal, som aldrig faldt Romerne ind, og hvis Besvarelse beroede paa en for Nutiden ejendommelig Tankebevægelse. Saadanne Spørgsmaal vilde man nu ikke let vove at gjøre til Gjenstand for en akademisk Prisopgave, fordi det latinske Sprog vilde lægge Hindringer i Vejen for en tilfredsstillende Besvarelse. Af denne Grund blev ogsaa i 1873 Brugen af Latin ved den filologiske

Embedsexamen indskrænket til en skriftlig Oversættelse af et dertil særlig egnet dansk Stykke og en kort mundtlig Samtale om passende Æmner*). Da nu siden Maj 1854 endog filologiske Doktordisputater saas baade skrevne og forsvarede paa Dansk**), vilde det næppe være upassende at tilstede Brugen af det danske Sprog ogsaa ved Prisafhandlingerne, ikke som Regel, men som Undtagelse, naar det valgte Æmne gjorde det ønskeligt, at Afhandlingen forfattedes paa Modersmaalet. Men dernæst henlede de Opmærksomheden paa, at det ved Behandlingen af sproglige Fænomener i Latin og Græsk ofte blev nødvendigt at se ud over begge disse Sprogs Grænser, og at det ikke var ualmindeligt, at ivrige filologiske studerende under deres Studier ogsaa syslede med ældre og nyere Sprog af den indo-germanske Stamme. Det kunde undertiden synes hensigtsmæssigt at udsætte et Prisspørgsmaal af denne Art; men Lærerne i den klassiske Filologi vilde næppe vove sig dertil uden Under-tøttelse af en Kollega, der særlig var hjemme paa disse Omraader, navnlig da Docenten i sammenlignende Sprogvidenskab, og som man derfor maatte ønske Ret til at tilkalde, under den Forudsætning, at det tilledes at skrive Afhandlingen paa Dansk.

I Henhold til det udviklede indstillede de da, at de Universitetslærere, der udsætte Prisopgaven i klassisk Filologi, maatte kunne forlange eller tilstede Besvarelsen affattet paa Dansk, naar det forekom dem hensigtsmæssigst for en tilbørlig Behandling af Æmnet, og at det maatte tillades Professorerne i klassisk Filologi, naar dertil fandtes Anledning, at tilkalde Docenten i sammenlignende Sprogvidenskab ved Udsættelsen af Prisopgaverne og Bedømmelsen af de indkomne Besvarelser. Konsistorium tiltraadte Indstillingen ved Skrivelse af 10 Decbr., hvorefter den bifaldtes af Ministeriet under 28. s. M.

V. Akademiske Grader.

Det er i Aarbogen f. 1871—73 Side 133 og f. 1873 75 Side 162 omtalt, at det for de akademiske Aar 1871—76 var overdraget cand. philol. O. Siesbye at holde sproglige og exgetiske Forelæsninger og Øvelser i klassisk Filologi. Dette Hverv ophørte med Dr. Gertz's Ansættelse som extraordinær Docent i bemeldte Videnskab, idet Kand. Siesbye ikke attraaede en saadan Ansættelse. Det var imidlertid ikke hans Hensigt ganske at ophøre med at holde Forelæsninger ved Universitetet, men kun at vinde Tid til at fortsætte sine egne Studier, og han androg derfor om at erholde samme Ret til at holde Forelæsninger og Øvelser ved Universitetet, som ellers er betinget af en akademisk Grad. Ministeriet begjærede Konsistoriums Erklæring over dette Andragende; men førend der var blevet Lejlighed til at indhente det filosofiske Fakultets Erklæring herom, modtog Konsistorium fra dette Fakultet en af dets Flertal anbefalet Indstilling fra Konferentsraad Madvig og Professor Ussing om, at Ministeriets Samtykke maatte indhentes til, at den filosofiske Doktorgrad tildeltes Hr. Siesbye uden foregaaende Disputats. De bemærkede heri, at det var ubilligt og ikke ret passende, at den Mand, der i flere Aar særdeles tilfredsstillende havde udført en Docents Gjerning

*) Univ. Aarb. 1871—73 Side 76 ff.

**) Lindes Medd. 1849—56 Side 50 ff.